

ຄໍາວິນຈັດຂອງ ນາຍສູ່ ສູກສີສນມູນຄົວ ຕຸລາກາຮ້າຮ້ອມນູ້ງູ້

ທີ ៥໫/ເຕແແກ

ວັນທີ ១៦ ສຶງຫາຄມ ເຕແແກ

ເຮື່ອງ ພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ດ ມາຕຣາ ៣២ ບັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອຮ້ອມນູ້ງູ້ຫຼືໄມ່

ສາລັງຫວັດລຳພູນສ່ງຄໍາຮ້ອງຂອງນາຍສັຈາ ສູຮີຍກຸລ ປ ອຸ່ນຍາ ຈໍາເລີຍໃນຄົດໆອາງຸາຫາມາຍເລັກດຳ ທີ ១៣៧៥/ເຕແແກ ຂອໃຫ້ສາລັງຮ້ອມນູ້ງູ້ພິຈາຮາວິນຈັດຕາມຮ້ອມນູ້ງູ້ ມາຕຣາ ២៦៥ ວ່າ ພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ດ ແລະມາຕຣາ ៣២ ບັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອຮ້ອມນູ້ງູ້ ມາຕຣາ ២៦ ມາຕຣາ ២៧ ມາຕຣາ ២៨ ມາຕຣາ ២៩ ແລະມາຕຣາ ៤២ ຫຼືໄມ່ ແລະພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ៣២ ບັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອຮ້ອມນູ້ງູ້ ມາຕຣາ ៤៦ ແລະມາຕຣາ ៤០ ຫຼືໄມ່

ຂ້ອເທິ່ງຈິງຕາມຄໍາຮ້ອງ ພັກງານອັກການຈັງຫວັດລຳພູນ ເປັນໂຈທົກຟ້ອງນາຍສັຈາ ສູຮີຍກຸລ ປ ອຸ່ນຍາ ເປັນຈໍາເລີຍ ໃນຄວາມພິຄສານມີສຸຮາກລົ້ນແລະສຸຮາແໜ່ງໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງ ທີ່ເປັນສຸຮາທີ່ຮູ້ວ່າທຳເຂົ້ນໂດຍຝ່າຝືນຕ່ອກຄູ່ໝາຍ ກືອ (១) ມີສຸຮາກລົ້ນໜີນິດປຣຈຸຂວດ ຂນາດ ៨៧ ມີລົດລົດຕົກ ຕົດນາກຍີ່ຫ້ອຕຣາຫ້າລ້ານສຸຮາໄທຢ ຈໍານວນ ១៥ ຂວດ ຮວມປຣິມານນໍ້າສຸຮາກລົ້ນ ២.៥៥៥ ລົດ ເປັນສຸຮາກລົ້ນທີ່ຈໍາເລີຍທຳເຂົ້ນໂດຍໄມ່ໄດ້ຮັບໃບອນຸໝາດ ຝ່າຝືນມາຕຣາ ດ ແທ່ງພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ (២) ມີສຸຮາແໜ່ງໜີນິດປຣຈຸຂວດ ຂນາດ ៩១០ ມີລົດລົດຕົກ ຕ່ອຂວດ ຈໍານວນ ១០ ຂວດ ຮວມປຣິມານນໍ້າສຸຮາແໜ່ງ ៩.១០០ ລົດ ເປັນສຸຮາແໜ່ງທີ່ຈໍາເລີຍຮູ້ວ່າທຳເຂົ້ນໂດຍໄມ່ໄດ້ຮັບໃບອນຸໝາດ ຝ່າຝືນມາຕຣາ ៥ ແທ່ງພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ ເຫດຖາກີທີ່ຕໍ່າບລໃນເມືອງ ອຳເກອເມືອງ ຈັງຫວັດລຳພູນ ເມື່ອວັນທີ ៣០ ມິຖຸນາຍນ ២៥៥៥ ກາຣກຮະທຳຂອງຈໍາເລີຍເປັນຄວາມພິດຕາມພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៣២ ແລະມາຕຣາ ៤៥ ພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ (ຈົບປັດທີ ២) ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៦ ປຣມາລກໆໝາຍອາງຸາ ມາຕຣາ ៥ ພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປຣມາລກໆໝາຍອາງຸາ (ຈົບປັດທີ ៦) ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ៥ ຂອໃຫ້ໂທຍຈໍາເລີຍຕາມກູ່ໝາຍ

ຈໍາເລີຍໃຫ້ກາຮປົງເສີ່ນໂຈທົກ ແລະ ໂດຍແຍ້ງບໍ່ມູນຄົວຕືຂອງພຣະຮາຊບໍ່ມູນຄົວຕືສູຮາ ພ.ສ. ເຕແແກ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៣២ ບັດທີ່ແຍ້ງຕ່ອຮ້ອມນູ້ງູ້ ມາຕຣາ ២៦ ມາຕຣາ ២៧ ມາຕຣາ ២៨ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៣២ ມາຕຣາ ៤៥ ມາຕຣາ ៥୬ ມາຕຣາ ៥୦ ມາຕຣາ ៩୯ ມາຕຣາ ୯୯ ແລະມາຕຣາ ୯୯ ຂອໃຫ້ສ່າງ ໂດຍແຍ້ງຂອງຈໍາເລີຍໃຫ້ສາລັງຮ້ອມນູ້ງູ້ພິຈາຮາວິນຈັດຕາມຮ້ອມນູ້ງູ້ ມາຕຣາ ២៦៥

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๕ “ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๔ ส่วนประเด็นอื่นผู้ร้องไม่ได้กล่าวอ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญอย่างไร และไม่ได้บรรยายหรือระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิ ข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องและระบุความประสงค์จะให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการอย่างใด พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้ง” ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ (๓) และ (๔) จึงมิได้วินิจฉัยข้อโต้แย้งอื่น ๆ ของผู้ร้อง

ในชั้นการพิจารณาของศาลจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จำเลยยื่นคำร้องว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ “ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ และศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้วินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ หรือไม่ และพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ จึงขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ลั่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอีกรอบหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องครั้งที่สอง โต้แย้งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ร้องเป็นนักวิจัยและเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาชนบท ผู้ร้องได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โครงการศึกษาวิจัยการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในเขตจังหวัดชลบุรี ระยะ ๕ ปี จันทบุรี คาด ผู้ร้องต้องทำงานวิจัยตามสัญญารับทุนอุดหนุน คือ ถ่ายทอดเทคโนโลยี เรื่อง การผลิตสุรากลั่นจากมันสำปะหลัง การผลิตกระดาษจากใบสับปะรด การเพาะเห็ดในถุงพลาสติกให้เกษตรกรและชาวบ้านในชนบท

๒. ผู้ร้องได้นำผลิตภัณฑ์ของผู้รับการถ่ายทอดตามโครงการศึกษาวิจัยร่วมแสดงในงานตลาดน้ำนักวิจัยที่เทศบาลเมืองลำพูน โดยผู้ร้องได้ทดลองบรรจุผลิตภัณฑ์ ๒ ขนาด คือ สุรากลั่นบรรจุขวดขนาด ๑๙๗ มิลลิลิตร ทดลองจำหน่าย ราคา ๙๐ บาท และไวน์กลั่นบรรจุขวด ขนาด ๗๑๐ มิลลิลิตร ทดลองจำหน่าย ราคา ๓๐๐ บาท

๓. เจ้าหน้าที่สรรพสามิตอำเภอเมืองลำพูนได้จับผู้ร้องในงานแสดงผลงานวิจัย เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ และพนักงานอัยการจังหวัดลำพูนได้ฟ้องผู้ร้องต่อศาลจังหวัดลำพูนดังกล่าวข้างต้น

๔. ผู้ร้องได้โต้แย้งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหลายมาตรา และขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ส่งความเห็นของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัย และศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่ผู้ร้องเห็นว่าคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญฯ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาในวินิจฉัยข้อโต้แย้งของผู้ร้องอีกรึ ในประเด็นสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๒๕ โดยผู้ร้องเห็นว่า เสรีภาพทางวิชาการ คือ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย การเผยแพร่องค์ความรู้ ตามหลักวิชาการ ย่อมได้รับการคุ้มครอง ทั้งนี้ เพื่อที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดี ผู้ร้องศึกษาที่มากของพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ พบว่า การตั้งกลั่นสุราเป็นภูมิปัญญาท่องถิน เพราคนไทยทำการผลิตสุราเพื่อเป็นยาจักษณ์โรคและเลี้ยงทหาร และเสียภาษีสุราตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัย และกรุงศรีอยุธยา พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพและก่อปัญหาให้มีการผูกขาด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหลายมาตรา ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ๓ กลุ่มมาตรา คือ กลุ่มที่หนึ่ง มาตรา ๔๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๒๕ กลุ่มที่สอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๒๕ และกลุ่มที่สาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๕

ประเด็นข้อโต้แย้งของจำเลยดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๔ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในวินิจฉัยรวมสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๒ หรือไม่ และประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๒๖ “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๒๗ “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครอง และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ โดยตรงในการตราชูหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง”

มาตรา ๒๙ “บุคคลย่อม享有สิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดี ของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกกล่าวมิจสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้”

มาตรา ๒๕ “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระท่อนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่ผุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจ ในการตราชูหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๔๑ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในทางวิชาการ

การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่องค์ความรู้ตามหลักวิชาการ ย่อมได้รับ ความคุ้มครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

มาตรา ๔๖ “บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดึงดิบมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจาริตระเพื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา ๕๐ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวาระหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณูปโภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือขัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน”

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๕ “ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภากชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๓๒ “ผู้ใดซื้อ หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท แต่ถ้าสุราที่เป็นสุรากลั่นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร หรือเป็นสุราแล้วมีปริมาณต่ำกว่าสิบลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

พิจารณาแล้ว เพื่อว่า

ประเด็นที่หนึ่ง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ วาระหนึ่ง บัญญัติให้บุคคลมีเสรีภาพทางวิชาการเพื่อส่งเสริมให้เกิดบรรยายกาศของการศึกษาค้นคว้าและวิจัยอย่างกว้างขวาง แต่เสรีภาพทางวิชาการดังกล่าว ย่อมมิข้อจำกัดภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดี และเสรีภาพทางวิชาการต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ซึ่งให้อำนาจรัฐสภาพรากฐานฯ เพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญบังคับใช้ได้เท่าที่จำเป็นแต่จะกระทบกระท่อนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพมิได้ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ บัญญัติห้ามทำสุราหรือมีภากชนะสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก

อธิบดีกรมสรรพสามิต และมาตรา ๑๒ กำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๕ ดังกล่าว มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติสุราฯ ที่ห้ามทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองต้องขอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิตก่อน หากฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามกฎหมายนั้น เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อควบคุมการทำสุรา หรือครอบครองภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุรา โดยให้ขอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อน เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเท่าที่จำเป็น มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ผุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติสุราฯ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ส่วนประเด็น มาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติสุราฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ หรือไม่ เห็นว่า การตรากฎหมายห้ามมิให้ทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตก่อน มีความมุ่งหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จัดระเบียบการประกอบอาชีพการทำสุรา และคุ้มครองผู้บริโภคสุรา เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการทำสุรา และเป็นมาตรการที่รัฐหารายได้จากการเก็บภาษีสุรา เพื่อเป็นรายได้ของรัฐใช้พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ห้าม การศึกษา การวิจัย เกี่ยวกับการทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เพียงแต่ต้องขออนุญาตให้ถูกต้องตามที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับในสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัยมีข้อตกลงระบุไว้ให้ผู้รับทุน ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อกำหนด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ได้บัญญัติคุ้มครองเสรีภาพในทางวิชาการเท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมือง หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง โดยไม่ขอนุญาตต่อเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ ย่อมขัดต่อหน้าที่พลเมืองหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน เพราะการทำสุราไม่ว่าเพื่อบริโภคเองหรือเพื่อจำหน่าย ย่อมมีผลต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชน เกิดปัญหาสังคม รัฐจึงต้องตรากฎหมายควบคุมการทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง การขออนุญาตทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง จึงเป็นหน้าที่ของพลเมืองทุกคนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ คือ บุคคลมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย บทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติสุราฯ จึงไม่มีผลกระทบต่อเสรีภาพทางวิชาการตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ วรรคสอง

ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติทั่วไปในเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เพื่อเป็นข้อพึงระวังสำหรับการใช้อำนาจโดยของกรุงรัตนโกสินทร์ การใช้บังคับกฎหมายและคดีความกฎหมายทั้งปวง รวมทั้งการห้ามบุคคลอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัติสุรา โดยห้ามทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพาณิช รวมทั้งกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน และจัดหารายได้จากการจำหน่ายสุราเพื่อนำมาใช้พัฒนาประเทศ มาตรการตามพระราชบัญญัติสุราฯ ดังกล่าว จึงมิได้กระทบต่อบัญญัติความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ดังนี้ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘

ประเด็นที่สอง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ รับรองสิทธิของชุมชนท้องถิ่นดังเดิม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายตราขึ้นใช้บังคับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ อย่างไรก็ตาม แม้ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ แต่พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ที่บัญญัติห้ามมิให้ทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพาณิช และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ดังนี้ บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ห้ามบุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดังเดิมอนุรักษ์หรือฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ แต่ประการใด โดยเฉพาะการขออนุญาตเพื่อควบคุมการทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เป็นเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์กับประชาชน เป็นส่วนรวม จึงไม่มีประเด็นที่พระราชบัญญัติสุราฯ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง รับรองเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติให้จำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายตามเงื่อนไข ที่รัฐธรรมนูญกำหนด รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค ฯลฯ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๒ เป็นบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการทำสุรา หรือมีภาระหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง จึงเป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติไว้

ດ້ວຍເຫດຜົດຈັກລ່າງຂ້າງຕືນ ຈຶ່ງວິນິຈັ້ຍວ່າ ພຣະຣາຊບໍ່ມີສູງຕິສູරາ ພ.ສ. ແລະ ຕິດຕັ້ງ ໄປ ມາດ
ມາດຕາ ၃၂ ໄປ ມາດຫົວໜ້າ ແລະ ພຣະຣາຊບໍ່ມີສູງຕິສູරາ ພ.ສ. ແລະ ຕິດຕັ້ງ ໄປ ມາດຕາ ၂၆ ມາດຕາ ၂၇ ມາດຕາ ၂၈ ແລະ
ມາດຕາ ၂၉ ແລະ ພຣະຣາຊບໍ່ມີສູງຕິສູරາ ພ.ສ. ແລະ ຕິດຕັ້ງ ໄປ ມາດຕາ ၃၂ ໄປ ມາດຫົວໜ້າ ແລະ
ມາດຕາ ၂၆ ແລະ ມາດຕາ ၂၀

ນາຍສຸຈີ້ ສູຖທີສມບູຮນ
ຕຸລາກາຮຄາດວິຊາຮຽນ